

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione sancti Marci euangeliste. Cap[itulum]. lxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Folio. liij.

De sancto Hippolito martyre. Cap. lx.

Hippolit⁹ martyr

apud antiochiā passus ē. Quī pmo quidē nouari scismate er-
ronco aliquatū decept⁹ exti-
tit. Deinde xpi gratia operāte
ad charitatē ecclie redijt. Pro qua et in q̄ tādē
illustre martyriū cōsumauit. v. kalē. feb:uarij.
Voc Hieronymus in martylogio suo.

De translatione sancti Marci euang-
geliste. Cap. lxi.

Translatio

corpis sancti mar-
ci de vrbe Alexan-
dria ad ciuitatē ve-
netiarum facta est tēpore leo-
nis imperatoris et iustiniāni ve-
netoz ductis āno dñi. cccclxxv.
Nā postq̄ saraceni vniuersam
egyptum et alexandriam inua-
sissent: leo imperator omnib⁹ im-
periū fidelib⁹ iussit: vt nullus negotiū causa ad
terram egypti pertingeret. Quod iustiniānus
dñi pena vite et confiscatione bonozum a suis
observari mandauit. Eodem tēpore naues de
cem venetoz ad partes alias nauigātes stante
contrario vento inuisitibus alexandriā du-
cte sunt. In quibus erant plures venetoz nobi-
les. Inter quos erāt duo clarissimi. Bonus tri-
bunus methemancheni. et rusticus torcellensis.
Ibi duo deuotiss⁹ causa ecclie beati marci in
litore posita: vbi et ipsius corpus iacebat visi-
tare ceperūt: et iam de eo quod postmodū conti-
git: diuinitus inspirati: cū stauratio monachoz
theodoro psbytero ipsius ecclie custodibus:
speciales amicitias cōtraxerūt: et cum ambo ex
grecoz essent genere: theodoz psbyteri vroz
habentē ac filios: bonus tribunus sibi cōpatrē
fecerat. In illis diebus regulus quidā sarace-
no: um babylonie palatium cōstruens: tabulas
marmoreas etiaz de ecclie surreptas in suo
edificio componebat: ppter quod multū chri-
stiani in partibus illis erāt afflicti. Potissime
autē custodes ecclie sancti marci dubitantes ne
ecclie sue fieret: quod alijs pluribus iam fie-
bat: vnde occasione accepta nobiles veneti cus-
todes illos iam sibi amicissimos secreti⁹ allo-
quūtur: persecuciones paganoz declinare sua-
dent: et vt corpus sancti marci accipiāt: secūq̄
pergētes venetas muneribus et honoribus di-
candi: instantius exhortātur. Quod illi quidez
primotenus egre ferentes omnino facere bene-
garunt. Deinde nō super huiusmodi tractātes
ad simulcem paulatim ad cōsensum inclinari ce-
perūt. Inter ea cōtingit: q̄ custos cuiusdam
ecclie alexandrine: tabulam marmoreā elegā-
tē confrēgerat: ne a ministris illius reguli tol-

leretur: ppter quod ab eis vsq̄ ad mortem fue-
rat flagellat⁹. Timētes ergo stauratus et theo-
dozus pari similia: venetis assensuz secreto col-
loquio prebuerūt: et dies in qua corpus surrip-
debeat statuerūt. Quo adueniēte ecclie intro-
gressi: sepulturā latenter aperitū que erat mar-
morea habens in claustratus per latera p̄ quas
tabula desuper erat inducta. Corpus autē iace-
bat sup̄nū chlamyde syrica circūdatū: habēs
q̄ capite vsq̄ ad pedes sigilla imposita per loca
quibus ora chlamydis desup̄ iungebant. Ven-
tentes igit corpus a dorso sciderūt chlamyde:
vt salua signacula remanerēt: et corpus sancte
claudse quod erat in p̄mo tumulatum: in loco
beati marci repositū sicut modo sup̄nū et
chlamyde circūdatū: vt si forte quis corp⁹ san-
cti marci sublatū diceret: chlamydis signa in te-
gra falsum esse ostenderēt. Tota autē ciuitate ni-
mia fragrantia odoris resperfa: dubitantes aliq̄
ne corpus sancti marci ablatū esset ad ecclie
conuenerūt: et aperto tumulo corpus inuolutuz
chlamyde sigillis saluis viderunt: et corp⁹ san-
cti marci putantes ad p̄p̄ta redierunt. Tollen-
tes ergo corpus veneti in sportam miserunt: et
ex folijs olerum operuerūt: ac desuper carnes
porcinas posuerūt. Quod dum saraceni discus-
sientes vidissent porcinas carnes quas abomi-
nantur estimantes cancri. i. porcus exclama-
bant: et expuētes elongabātur: vententes ergo
veneti ad nauem absconderūt corpus in p̄nāis
velozum: ne si nauim scrutaretur ab alexandri-
nis inueniret. Die ergo statuta recesserunt.
Et stauratus quidem monachus oceanite cum
illis abscessit. Theodozus nō psbyter timēs
plebē in litore stantē remāsit: habens iam oia
sua nauim imposita: cū quibus etia venit quidam
dominicus monachus comaclei. qui terrā san-
ctam iustratus repatriabat. Recedētes autem
ab alexandria: corpus de velis ablatū in nauis
solario accensis luminaribus honorifice collo-
carunt. Cum die quadā naues omnes v. nō
prospero ducerent: naute nauis in qua corpus
iacebat: ceterisq̄ facta fuerāt aliarum nauium
enarrat: quidā ex altera naui irridēs dicebat
q̄ forte alicui⁹ egypti corpus eius traditū fue-
rat: quod illi sancti marci asserēbāt: cōfestimq̄
nauis vbi erat corpus euāgeliste tāta celeritas
re se vertit quāta nullus hominū: eā vertere po-
tuisset: insurgēsq̄ aduersus nauē in qua v. i. le-
erat: partē lateris eius fregit: nec ide discessit
donec omnes confiterent beatū marcū ibidem
iacere. Et dū quidā ex nauis nauis beati mar-
ci obstinatus: corpus ibidē sacrum iacere nega-
ret: a diabolo obsessus: tādiū vexat: q̄ diū bea-
ti euāgeliste corpus confitēs et penitēs: et me-
ritis liberat. Deinde cū nocte quadā tēpestas
adesset: nauesq̄ velificātes velocissime ducē-
tur: nauesq̄ nescitēt quo pergerēt: brūs marc⁹
dñico monacho in somnis apparuit: etq̄ iussit
g liij

ut diceret nautis quatenus velociter vela depo-
nerent: quoniam terra non longe esset. Qui cum iussa nar-
rasset: velis depositis: facta aurore apparuit in
sula scroalis: cunctique beato euangeliste gratias
agunt. Et cum illi factum per viribus occultarent:
quocumque pueniebant ciuitatum et locorum populis
eisdem occurrerent dicente sibi reuelatum a domino
quod corpus sancti marci deferreret: et adorato corpo-
re munera offererent. Venientes itaque ad huma-
chum ciuitatem hystrie: iustiniano ducto: omnia gesta
inimantur: offerentes sibi corpus sanctissimum si-
eis indulgere vellent: eo quod inuicti transgressi fue-
rant eius mandatum. Quibus dux clementer re-
misit: et ut filios cum honore susceperit. Et cum viso
episcopo et populo ad portum manibus occurrit: cor-
pusque sanctum digna veneratione suscepit: et do-
mum ecclesiam fabricare fecit ipsum in proprio palatio col-
locauit. Dum autem corpus per scalas portaret palatij:
aliqui a gestantibus sentiebant ut onus grauissimum
et impotabile: aliqui vero agillimum atque leue.
Ordinavit autem dux clericos et catones qui cor-
pus sanctum continue custodiret: et diuinitus laudibus
honoraret. Inter quos stauratus monachus
primus erat. Sequenti vero anno theodorus presbyterus
ter venetias venit: et digne honoratus fuit. Cum
autem iustinianus dux ecclesiarum beato euangeliste fabricis
care disponderet: morte puenitus est. Quod germa-
nus eius iohannes ducatum suscipiens deuote ad-
implere curauit: constructaque solenni ecclesia corpus
sacrum ibidem digna veneratione recondidit. Cuius
translatio celebratur. non kalendas februarii: quo die
corpus sanctum venetias delatum peruenit.

De sancto Detrano martyre. Cap. lxxij.

Metranius martyr apud alexandriam passus
est. Quo nolente impia iherosolimitana
ad iussione paganorum omne corpus
eius fustibus colliserunt vultumque
ipsius et oculos acutis calamis res-
rebrantes extraxerunt cum cruciatibus expulerunt.
Ibis spiritum qui in eo superat: lapidibus eiecerunt
non kalendas febr. hec Hieron. in martyologio suo.

De sanctis Elyro et Johanne mar. Cap. lxxij.

Elyrus et Johannes
martyres rome martyrius passi
sunt. Quo tempore aut sub quo in-
dice: sen quibus tormentis affli-
cti fuerint: aut examinati in mar-
tyologio non exprimitur: nec alicubi scriptum inue-
nitur nisi quod ecclesia romana eorum festum non kalendas febr.
recolit: et in kalendariis ascribit.

De sancto Ignatio episcopo et martyre. Cap. lxxij.

Ignatius episcopus
antiochenus et martyr discipulus
Johannis euangeliste fuit: qui ter-
tius post beatum petrum apostolum
antiochie pontificatum tenuit, hic

beate virginis valde dilectus: eisdem adhuc in car-
ne existenti deuota epistola scripsit: et ab ea res-
poncione eius sanctis manibus scriptam obti-
nuit. Hic ut in triplicita legitur: audiuit angelos
cantantes antiphonas super montem quedam.
Et extrunc instituit antiphonas in ecclesia decem
partes: et psalmos secundum antiphonas intonari. Quis
autem pro pace ecclesie exoraret: non suum: sed
infirmorum periculum metuens traiano imperatori
de victoria redeunti et christianis morte commina-
ti occurrit: et libere se christianum esse dixit. Que tra-
ianus ferro vincitum decem militibus tradidit: et roma-
mam adduci precepit: comminatus eisdem quod traderetur
bestiis deuorandus. Qui ad omnes ecclesias
epistolas destinabat: et eos in fide christi profes-
tabat. Cum autem roma adductus fuisset: et dudum
a traiano suavis deus sacrificare renuisset: pluribus
barbis primo in scapulis durissime cedidit: deinde
ungulis lateribus laniatus: et duris lapidibus eius
vulnera confricatus. Et cum in his omnibus immobili-
ter permansisset: fecit cum imperator nudis pedibus
super accensos carbonem ambulare. Et cum illesus
egressus esset: et hec traianus arti magice deputaret:
dorsum eius iussit vinculis ferreis lacerari: et
ad osium denudatione: deinde plagas eius sale
perfundi. Sicque dudum cruciatum et patetissime
supplicia tolerantem vinculis ferreis in cippo se-
dit alligari: et in uno carceris tenebroso fame et
siti per triduum cruciari: et post triduum decreuit de-
uorandum bestiis subijci. Tertio igitur die imperator
et senatus omnesque populus puenierunt videre episcopum
antiochenum cum bestiis pugnaturum. Cui imperator
expositos duos leones ferocissimos la-
ri precepit. Quos ille puocabat: ut ad se deuoran-
dum accederet: mirantibus cunctis et ipso impe-
ratore constantia viri. Accurrerent ergo duo se-
ui leones ipsum trismodo profocauerunt: carnes autem
eius quis famelicus nullatenus tetigerunt. Traia-
nus autem hoc videns admiratus discessit: precipiens
ut non prohiberetur: si quis vellet tollere corpus eius.
Quod christiani auferentes honorifice condiderunt.
Cum autem traianus quosdam liberos a prefecto orientis
recepisset: in quibus christianos quos imperator occi-
di iusserat plurimum commedebat: doluit de his qui
ignatio itulerat: et precepit ut nullus christianus decete-
ro inquireretur: si quis tamen occurreret puniret. Les-
gus quoque cum beatus ignatius inter tot tormen-
ta nunquam ab inuocatione nominis iesu christi cessaret:
et tortores regerentur: cur hoc nomen torques repli-
casset: et ideo ab eius inuocatione cessare non
posse. Post cuius mortem quidam qui hoc audierant
curiosus explorari volentes: cor eius a corpore euellunt:
et illud scindentes per medium: istis aureis scriptum
inueniunt: iesus christus. quo viso miraculo plurimi
crediderunt. Passus est autem kalendas febr. xi. traiani
anno. Hic quattuor scripsit epistolas in fide ex-
hortatorias: Ad ephesios primam. Ad magnesia-
nos secundam. Ad traosios tertiam. Ad romanos quartam.